

Nr 122

Av herr Elmwall m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Armén: Hemvärnets avlöningar.

(Lika lydande med motion nr 250 i Första kammaren)

I statsverkspropositionen år 1964, bilaga 6, föreslår försvarsministern att arvoden till kretshemvärnschefer, hemvärns- och hemvärnskompanichefer höjes med

för kretshemvärnschefer från	200	till	250	kr.	
» hemvärnschefer	» 400	» 500	»	(högst 100 hvmän)	
» »	» 600	» 750	»	(över 100 »)	
» hemvärnskompanichef	» 200	» 250	»		

Detta innebär en höjning av nu utgående arvoden med 25 %.

Medelsbehovet ökar härigenom med 135 000 kronor.

Rikshemvärnschefen hade begärt en höjning med 50 %, vilket skulle ha medfört ett ökat medelsbehov av 270 000 kronor. Rikshemvärnschefen hade även föreslagit en ersättning till hemvärnsområdesadjutanter om 200 resp. 300 kronor, beroende på antalet hemvärnsmän.

Chefen för armén anser att de begärda höjningarna är motiverade men finner att den totala kostnadsramen icke medger några höjningar. Han tillstyrker därför endast höjning i den mån detta motiveras av den allmänna lönestegringen och om kostnaderna för en sådan höjning kan täckas utanför kostnadsramen. Ersättningar till adjutanter har icke upptagits i propositionen.

Från alla håll understrykes hemvärnets betydelse för försvaret. Det har upprepade gånger framhållits att hemvärdet behövs bl. a. för att trygga mobilisering, för att skydda förråd och för att delta i hemortsförsvaret. För att man skall kunna fullgöra dessa uppgifter kräves förutom en viss personalstyrka för uppgifternas lösande även kunnigt befäl. Det har visat sig icke vara möjligt att alla gånger få de personer som skulle vara direkt lämpliga. Uppgiften fordrar upplivande av kunskaper och vidareutbildning. Tidsläget är sådant att även de som annars av intresse är hågade att påtaga sig ansvaret som följer åtagandet måste se på vad detta innebär från ekonomisk synpunkt. Alla är väl överens om att inte ens rikshemvärnschefens äskande innebär full ersättning för nedlagt arbete. Helt säkert hade dock ett bifall till framställningen för hemvärnsbefälet inneburit en uppmuntran, som fått betydelse för det fortsatta arbetet. Varken befäl eller manskap inom hem-

värnet har varit eller är bortskämda med uppmuntrande åtgärder från statsmakterna. Det bör nog ej undanskymmas att en liten gärd av uppmuntran kan höja effektiviteten hos hemvärnsorganisationen. Det begärda beloppet till hemvärnsområdesadjutanterna är med hänsyn till deras omfattande arbete lika berättigat som övriga begärda ersättningar. Vi anser därför rikshemvärnschefens förslag väl motiverat och vill särskilt framhålla, att ett bifall till äskandet om arvoden till hemvärnsområdesadjutanter kommer att ge dem en känsla av att de fullgör en uppgift som *har ett värde*.

Då krets- och hemvärnschefer liksom hemvärnsområdeskompanichefer tillerkänts ersättning — låt vara låg — så blir adjutantuppgiften lätt misskrediterad, om ingen ersättning utgår.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta att uppräknat det av Kungl. Maj:t föreslagna beloppet till hemvärnets avlöningar med 270 000 kronor från 1 226 000 kronor till 1 496 000 kronor att disponeras i enlighet med motionen.

Stockholm den 22 januari 1964

Emil Elmwall

Gustaf Svensson

Harry Wahrendorff

i Vä

C.-G. Enskog

Erik Anners

Erik Grebäck

Lennart Stiernstedt

Arne Persson

i Heden